

WERKLOOSHEID Werkwijze bureaus verschilt

Stel hogere eisen aan re-integratie

Er zijn te grote verschillen tussen de verschillende re-integratiebureaus die werklozen weer aan de slag moeten helpen. Het UWV moet daar iets aan doen.

door **Peter Spijkers**

De bodem van de re-integratiepot van het UWV is in zicht. Het werkbedrijf zet daarom een streep door de Individuele Re-integratie Overeenkomst waarmee werklozen na een half jaar ook bij externe re-integratiebureaus kunnen aankloppen. Als alternatief gaat het UWV massale sollicitatieworkshops, banenmarkten en grotere netwerkbijscholing aanbieden. Is dit de meest efficiënte manier om de werkloosheid terug te brengen? Nee. Het UWV kan de instroom van nieuwe ww'ers nu al nauwelijks aan. Werkcoaches lopen over en sollicitatietrainingen zitten ramvol. Bovendien heeft elke werkloze een andere vraag. Hoe kom je als oudere ict'er nog aan de bak? Of, hoe vind je een baan die te combineren is met je privéleven? Zulke vragen kan het UWV simpelweg niet allemaal beantwoorden. En welk antwoord heeft het UWV Werkbedrijf voor het groeiende aantal uitkeringsgerechtigden dat voor zichzelf wil beginnen? Een workshop solliciteren zal hen niet verder helpen. De overheid wil ondernemerschap stimuleren, maar trekt wel de stekker uit coachingstrajecten die dat proces versnellen. Desondanks vind

ik, zelf eigenaar van een re-integratiebureau, de kritiek van de Tweede Kamer op de uitgaven aan externe partners gegrond. Er zijn grote verschillen in werkwijzen van bureaus. Het ene bureau coacht de werkloze intensief en bouwt binnen het gewenste vakgebied nieuwe contacten op. Het andere bureau houdt telefonische een intakegesprek en mailt een paar keer per maand 'passende vacatures' door. De slagingspercentages van re-integratiebureaus lopen dan ook ver uiteen. Uitkeringsgerechtigden die bij het tweede bureau zijn terechtgekomen, zitten na een jaar nog steeds thuis en teren steeds verder in op het budget van het UWV Werkbedrijf. En daar lijden de nieuwe werklozen nu onder. Om over gelijke kansen voor alle werklozen nog maar niet te spreken. Minister Donner zou zijn uitgaven voor een groot deel kunnen beperken door het keurmerk van Blik op Werk tot standaard te verheffen. Deze organisatie toetst de kwaliteit van outplacementbureaus, arbodiensten en re-integratiebureaus. De (on)tevredenheid van cliënten en het behaalde resultaat bepalen welke organisaties in aanmerking komen. Een minimum slagingspercentage van 80 procent is bij Blik op Werk een harde vereiste, waar het UWV Werkbedrijf altijd een percentage van 50 hanteerde. Als minister Donner de werkloosheid sneller wil terugdringen, dan moet hij zijn ambtenaren hogere eisen laten stellen aan re-integratiebureaus. En dwingt hij niet elke uitkeringsgerechtigde om via één en dezelfde manier terug te keren op de arbeidsmarkt.

Peter Spijkers is re-integratiecoach en oprichter van Solvid Ondernemen bv

ADOPTIE Ouders hebben geen recht op kinderen, maar kinderen hebben

Met adoptie ben je

Na de verwoestende aardbeving in Haïti zijn recent meer dan 100 kinderen voor adoptie naar Nederland gegaan. Maar is dit wel de beste oplossing?

door **Joan Ji Hyun Hansink**

Het lijkt alweer oud nieuws; de reddingsactie uit Haïti, waar 110 kinderen per vliegtuig voor adoptie naar Nederland werden gehaald. Zouden deze kinderen hun adoptieouders later dankbaar zijn? Want dankbaarheid en loyaliteit worden vaak geassocieerd met adoptie. Maar voorlopig kunnen we dat deze kinderen nog niet vragen. Laten we het eens breder bekijken.

Als moeder gun je je dochter die al jaren aan het dokteren is, toch wel een baby? Of je liefste vriendin met haar geweldige partner ontzeg je toch niet het mooiste geluk van de wereld? Wat ben je anders voor een ontarde moeder of een slechte vriendin om hen dit te ontzeggen? Dus als de vergunninghouder jou belt met de vraag of jij hen geschikt vindt als adoptieouders dan prijs je hen de hemel in. Zo'n zielig adoptiekind is altijd nog beter af in Nederland. Toch? Onze overheid vindt dat kinderen over de hele wereld moeten worden geholpen door adoptie. En kinderen hebben geen officiële stem, volwassenen beslissen over hun lot want zij weten het beter. Daarom is het niet vreemd dat adoptie door officiële instanties altijd bekeken wordt door de ogen van -aspirant- adoptieouders. Hun mening en ervaringen worden om de haverklap gevraagd en geneeerd. Volgens de commissie-Kalsbeek, die de adoptieontwikkeling in Nederland heeft onderzocht, hebben toekomstige adoptieou-

'Armoede mag nooit een reden zijn voor adoptie; zeker niet om kinderen

ders zelfs recht op subsidies bij het adopteren. Maar waar moeten de adoptiekinderen terecht met hulpvragen? Wie betaalt hun rootsreizen? Maar ze mogen niet meer zeuren, ze zijn tenslotte gered. Toch? Al meer dan twintig jaar is 'Spoorloos' een populair programma van de KRO. Waarom de kijkcijfers zo hoog zijn? Geen idee. Wat ik wel weet is dat het een zoekprogramma is, waar de adoptieverdragen met voeten worden vertreden. Hoe vaak doet een huilende moeder haar kant van het verhaal en wordt het duidelijk dat zij nooit officieel afstand heeft gedaan van haar kind? Hoe heeft het Westen haar kind dan kunnen adopteren? Wie heeft toezicht en controle uitgeoefend? Armoede mag toch nooit een reden zijn voor adoptie en zeker niet om kinderen weg te roven bij hun ouders. Maar deze

ouders hebben niet de middelen om hun kinderen terug te halen uit het rijke Westen. Maar andersom werkt het totaal anders. Stel dat de vermiste Madeleine McCann wordt teruggevonden bij een rijke Koreaanse familie. Het Engelse meisje is geadopteerd en liefdevol opgenomen door de familie en geniet een uitstekende opleiding. Zouden de ouders van Madeleine dan geen recht meer hebben op hun dochter? Met financiële hulp van vrienden en familieleden stappen zij naar de rechter en binnen de kortste keren is Madeleine thuis bij haar ouders. Dit noemen we 'met twee maten meten'. Vraag elk willekeurige peuter of ze hun moeder of vader willen inruilen tegen veel speelgoed, eten en een uitstekende opleiding. Het antwoord zal altijd nee zijn, want hoeveel opleiding, ontwikke-

lezersbrieven

Brieven (niet langer dan 200 woorden) richten aan: Opinieredactie Brabants Dagblad, Postbus 235, 5201 HB Den Bosch of naar opinieredactie@brabantsdagblad.nl

De wachtgeldclub

Wat worden we toch bedonderd door onze vertegenwoordigers en regeringsleiders. Wouter, Camiel, Laetitia en wie nog meer (?) gaan andere dingen doen en hoeven de eerste jaren niet naar een baantje te zoeken. Wouter en Camiel krijgen het eerste jaar 80% van hun ministersalaris (140.000 euro) gewoon op hun rekening. Als ze snel een baantje vinden, wordt hun salaris nog even gewoon aangevuld tot die 80%. Dat vind ik onverteerbaar! Daarna nog, zolang ze minister zijn geweest, tot 70%. Hoeveel staatssecretarissen, ministers en Kamerleden zitten er nu al in deze regeling? En wie gaan er nog allemaal? De leegweg uit Kamer en regering gaat ons belastingbetalers veel geld kosten. Volgens mij is er

in dit geval geen meningsverschil tussen de heren politici van alle partijen. Je gelooft toch niet, dat meer aandacht voor vriendin en gezin de ware reden is?

C. de Vries
Heesch

Mennen vervanger God?

Censuur en kerk hangen al eeuwen samen en zelfs in onze moderne tijd. Het is nu pastoor Mennen die een moderne terreur hanteert om kerkgangers te verbieden wat ze graag willen zingen. Eindelijk durft hij het aan de zéér geliefde liederen van Huub Oosterhuis in de ban te doen. Hij heeft een stok gevonden. Wat ware het goed wanneer Mennen en zijn medestanders hun eigen rk-Kerk met hun terreur uithouden zodat de

'Pastoor Mennen is onmenselijk, onchristelijk en niet solidair met zijn bischop. In ieder bedrijf zou ontslag op staande voet volgen'.

foto Peter van Huijkelom

„Steppe zou Bloeien”. Mennen is er blijkbaar van overtuigd alle wijsheid in pacht te hebben en de persoonlijke plaatsvervanger van God op aarde te zijn. Onmenselijk, onchristelijk en niet solidair met zijn bisschop. In ieder bedrijf zou ontslag op staande voet volgen.

Arthur Welluns
Den Bosch

Noord-Zuidlijn is gedekt

De bouw van de Noord-Zuidlijn in Amsterdam is recent ingezegend. Het zou een slimme zet kunnen blijken te zijn dat zo'n geestelijke de boomachines met gewijd water besprenkelt, dus door God gezegend. Mochten er straks desondanks

scheuren en/of verzakkingen ontstaan, dan zal niemand de schuld op zich hoeven nemen! Immers, God is de schuldige en die kan er niet op worden aangesproken.

W. Kouters
Tilburg

Levenslang moord Milly

De 12-jarige Milly is gevonden. De verdachte is een 26-jarige politieagent. Wat ik me afvraag: wanneer een persoon een politieagent om het leven brengt, krijgt deze een hogere straf omdat een politieagent 'het voorbeeld' is. Ik mag hopen dat de verdachte in deze zaak (de agent) ook een hogere straf krijgt. Een politieagent is immers het voorbeeld.

Stel je voor zeg, dat een moord plegen het voorbeeld is van hoe het moet gaan! Opsluiten die man, levenslang.

Kim van de Sande
Drunen